

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.413 van 2 oktober 2015
in de zaak A. 216.106 /X-16.259.**

In zake : 1. Emver MEMETOGLOU
 2. Nazlie KADIROGLOU
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mark Huygen
 kantoor houdend te 3740 Bilzen
 Maastrichterpoort 13, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD GENK, vertegenwoordigd door :
1. het college van burgemeester en schepenen
2. de burgemeester
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Bij vordering, ingesteld op 11 juni 2015, hebben Emver Memetoglou en Nazlie Kadiroglou de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gevorderd van de beslissing van de burgemeester van de stad Genk van 8 juni 2015 om de woning aan de Pepermuntstraat 1 te Genk onmiddellijk te sluiten voor een termijn van zes maanden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 231.621 van 16 juni 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

Het genoemde arrest is op 18 juni 2015 aan de verzoekers ter kennis gebracht.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie Vandenabeele, die *loco* advocaat Marc Huygen verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Philippe Dreesen, die *loco* advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Opheffing van de schorsing

3. De verzoekers hebben na het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen verzoekschrift ingediend om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad van State is er in dat geval overeenkomstig artikel 17, § 4, derde lid, van zijn gecoördineerde wetten toe gehouden de uitgesproken schorsing op te heffen.

IV. Kosten

4. Naar de verwerende partij ter terechtzitting verklaart, gaf zij de verzoekers na de bevolen schorsing te kennen dat zij niet meer in haar besluit volhardde.

Hieruit volgt dat de verzoekers niet te aanzien zijn als de verzoeker bedoeld in artikel 68, zesde lid, van het algemeen procedurereglement. Er is integendeel reden toe de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

5. Die kosten omvatten ook een rechtsplegingsvergoeding ten voordele van de verzoekers. Overeenkomstig hun verzoek wordt aan hen gezamenlijk het bedrag van 700 euro toegekend. Een vermeerdering van dat bedrag met 20 procent, waarvoor zij naar artikel 67, § 2, van het algemeen procedurereglement verwijzen, veronderstelt dat hun vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gepaard ging met een beroep tot nietigverklaring, wat niet het geval is gebleken.

BESLISSING

1. De schorsing bevolen bij arrest nr. 231.621 van 16 juni 2015 wordt opgeheven.

2. De verwerende partij wordt veroordeeld tot de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 350 euro, die verschuldigd is aan elk van beide verzoekers.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust.